603/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 52.273:

xxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Nørre Farimagsgade 64
Postboks 2240
1019 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, tidligere Østifterne Forsikring, Jylland A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde.

Klageren har været udsat for færdselsuheld den 15/6 1997 og den 27/8 1998. I begge tilfælde beskadigede klageren højre skulder. Ulykken den 15/6 1997 er på grund af grov uagtsomhed ikke dækket af forsikringen, jf. nævnets kendelse af 30/3 1998.

I en speciallægeerklæring af 14/10 1999 hedder det: ”De mén han har i højre skulder i form af nedsat bevægelighed samt smerter hidrører fra de 2 traumer han har været udsat for henholdsvis 15.06. 1997 og 27.08.1998. Jeg skønner, at både den nedsatte bevægelighed og den sternoklavikulære subluksation hidrører fra førstnævnte traume og dermed også de smerter han nu har. De kosmetiske mén hidrører fra første traume. Hans gener er betydelige og altid til stede i forbindelse med fysisk aktivitet, men også i form af hvilesmerter (kan ikke ligge på højre skulder).”

Selskabet har udbetalt 51.208 kr. svarende til en méngrad på 5 %.

Dette er klageren ikke tilfreds med, idet et autoansvarsforsikringsselskab har udbetalt erstatning svarende til en méngrad på 8 %. Klagerens advokat gør gældende, at méngraden skal fastsættes til 10 %, idet han betvivler, at der kan foretages fradrag for forudbestående lidelser. Klagerens advokat henviser til et antal domme vedrørende arbejdsskadeforsikring.

I forsikringsbetingelserne hedder det: ”Forsikringen dækker ikke ... enhver sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, Dette gælder, uanset sygdommen er opstået eller forværret af ulykkestilfældet. forværring af et ulykkestilfældes følger, når disse er forårsaget af en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom,”

Nævnet udtaler:
De domme, klagerens advokat har påberåbt sig, er efter nævnets opfattelse ikke relevante for den aktuelle tvist. Klageren er alene berettiget til erstatning for det mén, der er en direkte følge af ulykken den 27/8 1998.

Spørgsmålet om størrelsen af denne méngrad kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder ikke at en méngrad på mere end 5 % er godtgjort i en sådan grad, at nævnet har fundet anledning til for sit vedkommende at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand